

5

juny 2007

L'IMAS a la butxaca

Hospitals en verd
Compromesos
amb el medi ambient

Editorial

Una necessitat

Des de la nostra perspectiva lligada tradicionalment a la creació de programes socials i sanitaris d'àmbit comunitari venim assistint en els darrers anys a un progressiu envelliment de la població, amb el conseqüent increment de patologies cròniques en persones que cada cop es troben davant d'aquestes malalties amb menor suport de cuidadors que dècades enrera.

En aquest context, i tal com està succeint en la resta de països del nostre entorn, la gestió sanitària demana que entre tots augmentem l'esforç per avançar en la coordinació entre els diferents nivells assistencials per tal d'assegurar uns bons resultats clínics, que no podrem assolir si els especialistes dels hospitals actuen sols. Comptar amb uns professionals implicats en tot el procés assistencial garanteix l'èxit dels nostres objectius.

Necessitem ara més que mai una pràctica clínica compartida entre els especialistes, els equips d'atenció primària i de treball social. Treballem per definir acuradament plans terapèutics i objectius clínics conjunts, així com per incrementar el paper dels gestors de casos o els programes de coordinació de l'alta hospitalària o d'implantació d'especialistes hospitalaris als centres de primària. Fent-ho així podrem garantir, davant les noves necessitats i els nous perfils de pacients, que l'assistència es duu a terme en unes condicions de notable qualitat i alt nivell de satisfacció **1b**

Jordi Varela

Conseller Delegat de l'IMAS

Què

Cal limitar

José Felipe Solsona

President del Comitè d'Ètica Assistencial de l'IMAS

Les decisions de limitació del tractament en els pacients crítics estan fonamentades en la futilitat d'aquests, tot i que no existeix una definició clara de en quines circumstàncies són o no són fútils.

Per tant, la pràctica diària ens obliga a personalitzar molt i discutir cada cas en concret. D'altra banda, aquestes decisions se solen prendre de forma molt tardana, ja que es necessiten prou dades objectives i obtenir-les porta temps. En qualsevol cas, s'ha de diferenciar la limitació de l'esforç amb l'eutanàsia, en la qual un pacient de forma voluntària et demana que acabis amb la seva vida mitjançant un procediment actiu i directe, situació que no es dóna en el nostre medi i està clarament prohibida per la llei.

Val a dir que en el nostre context estem imbuïts en una cultura molt conservadora respecte a la limitació de l'esforç terapèutic i les dades de què disposem ens confirmen que les decisions de limitar es basen més aviat en no iniciar tractaments més que en retirar-los, al contrari del que succeeix en els països del nord i centre d'Europa.

La principal directriu que podem dir que tenim a l'IMAS és, en primer lloc, que cap decisió es pugui prendre de forma aïllada, sense el consens de l'equip de professionals de diferents especialitats que porten el pacient i el propi malalt quan és capaç de fer-ho, així com la seva família. No és senzill perquè sovint el propi metge responsable i sobretot l'entorn familiar del pacient estan massa implicats emotivament per a veure

en pensen?

l'esforç terapèutic?

el cas amb l'adequada objectivitat. En aquestes circumstàncies, medicament es discuteix el cas de forma col·legiada i amb la família s'inicia un acostament i una negociació sobre quin procediment serà el més indicat. Si no hi ha un acord o hi ha dubtes, l'IMAS articula que ens podem adreçar al Comitè d'Ètica Assistencial, una

de les funcions del qual és vetllar per a esclarir aquest tipus de situacions, mitjançant la participació de persones de diferents àmbits, com són metges de diferents especialitats, infermeres, advocats i usuaris **lb**

Mercè Serra
Professora d'ètica
Escola Universitària
d'Infermeria (EU)

És un tema "complex" i delicat que desperta molt d'interès entre els estudiants. En un context on la màxima responsabilitat en la presa de decisions és de l'equip mèdic, potser hauriem de caminar vers una cultura on les decisions siguin més compartides entre pacient, família, metge i infermeres. Cada cop més hem de tenir cura de les experiències vitals i del projecte de vida de cadascú, en el qual hi és també de quina forma vol acabar-la i d'allò que considera que és una vida digna de ser viscuda **lb**

Gerard Colomar
Infermer
Unitat d'Hospitalització
d'Oncologia
Hospital del Mar

Potser no es parla sincerament d'aquest tema amb els malats. Sovint no estan prou informats de l'eficàcia terapèutica del tractament que se'ls administra. Fem les coses sempre per bé, però de vegades et plantejges si la història natural de la malaltia es modificarà per l'esforç que s'ha fet. Cal seguir l'exemple dels qui ja tenen per norma parlar amb claredat de les alternatives –si n'hi ha-, la finalitat, l'efectivitat i el pronòstic a cada situació **lb**

Mercè Fernández
Atenció a l'usuari
Hospital de l'Esperança

Ens trobem poques consultes sobre el tema però està clar que hi ha interès, ja que els fulletons sobre voluntats anticipades es distribueixen ràpidament. Jo crec en la seva validesa, tant és així que he plasmat en un document com aquest el que vull per a mi mateixa i he designat una persona perquè vetlli pel seu compliment. Morir és una part important de la vida que no hem de descuidar i de la què cal parlar obertament, sense tots els tabús culturals que ens aclaparen **lb**

Antònia Vázquez
Metgessa
Medicina Intensiva
Hospital del Mar

Sento que hem perdut el nord en aquest tema. La societat no accepta la mort, no en parlem i sembla que volem ser joves per sempre. Els metges sovint tampoc ho acceptem i pretenem que es curi i s'allargui la vida a tothom, quan de vegades només podem donar confort per a morir. Cada cop són més els qui esperen que els seus pacients morin a la UCI, potser per por d'afrontar la responsabilitat de decidir que ha arribat el final **lb**

Afers extersiors

Molts dels professionals de l'IMAS s'han embarcat en l'aventura de formar-se o de fer estades a l'estranger, per créixer ja sigui personal o professionalment. Són valuoses experiències que ens ensenyen a obrir-nos a fóra i a compartir amb els altres part de les nostres vides.

Prendre una decisió

L'oportunitat de sortir a l'estranger es busca o apareix però finalment, quan està sobre la taula, cal fer un cop de cap i llançar-se a la piscina. Per a la Marta Castells, era canviar unes vacances relaxades per unes amb força feina, o per la Marta Calsina, que desitjava el canvi en sí mateix, calia concretar com fer-ho viable. Per al Josep Comín, l'acord d'intercanvi entre l'Hospital del Mar i La universitat Johns Hopkins li preparava el camí i per al Maurici Orozco, que es troba d'estada a Seattle, la decisió de passar tot un any lluny de casa és costosa i personal i cadascú s'ha d'enfrontar a les seves expectatives i al que està disposat o no a fer per sincronitzar vida personal i professional. La cosa es complica quan, com ha fet el Maurici o va fer la Teresa Pi-Sunyer, has d'organitzar la teva vida en un altre país al mateix temps que la de la teva parella i fills, una aventura amb diferència de llengües i costums que tots hauran d'assumir.

Una experiència única plena d'avantatges....

Quan un s'embarca en un " afer exterior " és perquè ha valorat que tindrà un balanç positiu.

Professionalment, les estades fan pujar els punts del currículum i són molt valorades per la comunitat científica, especialment quan importes coneixements i mètodes innovadors. El que sí aporta sempre és el domini d'una nova llengua, ja que no hi ha res millor que la immersió lingüística, encara que requereixi un temps mínim, com explica la Marta Castells, que pensa que és necessari un mínim de tres a sis mesos per a assolir un bon nivell. El que garanteix el domini, com apunta la Marta Calsina, és treballar amb una llengua diferent en el dia a dia, com va ser el seu cas, en què va haver de fer feines administratives i atenció telefònica en alemany.

... i alguns inconvenients

L'organització diària i material i, com assenyalava en Maurici, la consecució de fons econòmics juguen un paper decisiu en aquests "afers extersiors". En el cas de la Marta Castells, perquè el gruix del cost del viatge, estada i curs el va costejar personalment i per la Marta Calsina, que va haver de cercar un treball –primer de au-pair i després en una oficina- per poder sufragar la seva nova vida. Per a la Teresa, demanar dues beques FIS va ser tota una odisea de documentació, gestions i memòries. També el Josep Comín assenyalava que, tot i que pot sonar molt glamurosa la seva estada, cal fer un esforç econòmic per avançar el cost de les despeses, tot i que va trobar un bon suport per part de la Universitat que l'acollia pel que fa a l'organització.

En les llargues estades, la logística és una obligació feixuga. Per a la Teresa, gestionar permisos, bitllets, casa amb les altes i baixes de llum, aigua, gas, nou cotxe i noves escoles pels fills, va ser com començar de zero en temps rècord. Deixar tot el que tens endegat per començar quelcom nou a fóra és força complicat, com diu el Maurici, però es pot fer si comptes, com ha estat en el seu cas, amb el suport incondicional del seu Cap de Servei, Direcció Mèdica i Recursos Humans. Per a la Teresa, el suport de la Direcció Mèdica que va apostar per la formació d'una infermera a l'estranger va suposar una empena decisiva per a embarcar-se en aquest especial període formatiu.

Tot el que s'aprèn fora

Sortir de l'ambient quotidià, com diu la Marta Calsina, et converteix en una autèntica esponja que tot ho absorbeix. Des del punt de vista científic, com apunta en Maurici, és particularment

MI CROSCOPI

Històries de mar enllà

enriquidora la interacció perllongada amb professionals que tenen experiències diferents a les nostres pel que fa a l'obtenció de fons, competències, objectius i expectatives. S'importen experiències i visions innovadores i tens la possibilitat d'establir nexes estables per a compartir treball científic i acadèmic en el futur. Les formes de fer sanitat són molt diferents i la Teresa es va sorprendre de la forma de relacionar-se els diferents estaments, de prendre decisions o d'assessorar-se davant nous projectes. El Josep afegeix que ha après que potser els treballs lluenters que es veuen a fóra de vegades són més febles a la pràctica mentre que al nostre treball diari amb molt de contingut potser li caldria fer servir una mica més el màrqueting que ells empen tant bé.

Deixant empremta

El nostre sentit pràctic, la capacitat d'improvisar i de ser espontanis, de resoldre situacions complexes o de tenir una visió global deixen empremta allà on anem. D'altra banda, la nostra cultura ens acompanya i, per al Maurici o el Josep, allà es veu molt clar que som llatins i la nostra percepció de la família i la societat els renova en certa forma aquest concepte. La Teresa també coincideix en què per a nosaltres la família i els amics pesen molt, mentre als Estats Units les relacions personals són molt diferents. Per al Josep, a més, els qui ens coneixen descobreixen que el nostre sistema sanitari és vàlid i eficient i veuen que els nostres hospitals tenen bon nivell i una gran capacitat de treball i de portar les teories i la recerca a la pràctica diària.

La tornada a Barcelona

Si és cert que a la tornada hi ha un sentiment de major seguretat professional -com afirmen el Josep o la Teresa - també pot conivir amb certa sensació de diferència. Per la Marta Calsina, a la tornada sents el cor dividit, com si pertanyessis a dos móns diferents, et sents canviat i desubicat a casa teva. El Josep, amb una estada més curta, torna ple d'energia i d'idees per a millorar la unitat d'insuficiència cardíaca i amb un munt de portes obertes per a futures col·laboracions que es concretaran ben aviat en dos nous projectes conjunts, mostra de l'èxit de la seva "expedició" [lb](#)

Marta Castell

Infermera, Hospital de Dia, Hospital del Mar

Unes vacances esdevenen una experiència d'aprenentatge amb la seva aposta: marxar un mes a Nova York, per viure i formar-se alhora en una acadèmia d'anglès, la llengua de la comunicació científica que s'esforça en dominar [lb](#)

Marta Calsina

Administrativa, Servei de Comunicació, IMIM

Tota una experta en això de viure a l'estranger: ho ha fet dos cops, sempre en solitari i pel seu compte: un any als Estats Units quan va acabar els estudis i un altre any, amb un permís sense sou quan ja treballava a l'IMAS, a Alemanya. Ho ha fet per l'experiència i el creixement personal i per perfeccionar els idiomes [lb](#)

Teresa Pi-Sunyer

Infermera, Control d'infeccions, Hospital del Mar

Viatgera experimentada, va fer una primera estada d'un any el 1984 al Montefiore Medical Center de Nova York i, fa set, un altre any amb la família -marit i tres nens- a la Harvard Medical School de Boston, Estats Units. A més d'aconseguir una formació en una especialitat que no hagués pogut realitzar al nostre país, ha viscut una irreplicable experiència en família [lb](#)

Maurici Orozco

Metge, Servei de Pneumologia, Hospital del Mar

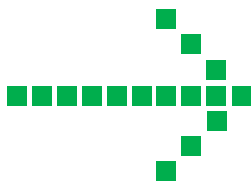
Es troba actualment en una estada d'un any a Seattle, als Estats Units, amb la família en el Fred Hutchinson Cancer Research Center. Ha hagut d'encaixar dates i responsabilitats per a emmarcar aquesta estada amb la seva tasca docent a la Universitat, assistencial, i de recerca [lb](#)

Josep Comín

Metge, Servei de Cardiologia, Hospital del Mar

Ha participat en l'acord d'intercanvi de professionals entre l'Hospital del Mar i la School of Public Health de la Johns Hopkins University, a Baltimore, Estats Units. La seva estada, acompanyat de la seva esposa i la seva filla, ha durat un mes, compartint la seva experiència en desenvolupar una unitat d'insuficiència cardíaca. El Josep ja havia fet anteriorment una estada d'un any com a Metge Resident en un hospital al Nord d'Anglaterra [lb](#)

líders en el treball amb *nens i adolescents* de Grups Socials de risc

La Unitat de Neonatologia del Servei de Pediatria de l'Hospital del Mar ha organitzat el XI Curs de Nens de Grups Socials de risc, un curs que es va iniciar com a curs de doctorat i que s'ha obert a tot el públic en resposta a la creixent demanda de formació sobre infants i adolescents en risc social. El curs d'enguany s'ha inaugurat amb el tema del dèficit d'atenció, sobre patologies pràcticament oblidades com el xarampió, rubèola i galteres i sobre temes com les repercussions de la immigració en la integració del nen a l'atenció primària. Altres temes del curs han estat el foment en aquests nens de la resiliència, la capacitat d'assolir una visió positiva del món i de les pròpies capacitats malgrat els problemes o l'estat actual del consum de drogues entre nens i adolescents [lb](#)

S'inaugura la Càtedra de la UAB "El Cerebell Social"

El dia 9 de maig va tenir lloc al Saló de Cròniques de l'Ajuntament de Barcelona la inauguració oficial de la Càtedra de neurociències i societat de la UAB "El Cerebell Social". Es van presentar les activitats realitzades i previstes, com ara la publicació del llibre "Social Brain Matters".

Dins del programa de l'acte, el Dr. Antoni Bulbena, Director de l'IAPS i catedràtic de Psiquiatria de la UAB, va fer una presentació

en la qual es van posar en relleu els vincles entre aquesta càtedra i l'IMAS i l'Ajuntament de Barcelona.

El Cerebell Social ha estat creat amb la finalitat d'aprofundir en una disciplina científica emergent com és la neurociència social, que estudia els processos que es produeixen en el cervell en relació amb el nostre comportament en societat [lb](#)

L'avantguarda

dormir protegeix **contra l'ictus?**

Un estudi realitzat per neuròlegs de l'Hospital del Mar determina que dormir pot ser un protector davant l'ictus i que els factors de risc davant aquesta malaltia cerebrovascular pot seguir un patró horari. En aquest estudi, realitzat a gairebé 1000 individus i publicat per la prestigiosa revista *Journal of Neurology*, els investigadors arriben a la conclusió que els ictus isquèmics són molt menys freqüents durant la nit que durant el dia, tot i que els

pocs que són nocturns també solen ser més greus. Altres de les conclusions a què arriba l'estudi és que l'ictus nocturn afecta més a les dones que els homes, que es dona més en les persones de més edat i que es relaciona més amb l'obesitat i menys amb la Fibril·lació Auricular. A Catalunya l'ictus isquèmic afecta a uns 100.000 habitants l'any i és causa de mort de al voltant de 5.000 persones [IB](#)

la llet evita el risc de patir fractures

Investigadors de l'Hospital del Mar i d'altres centres espanyols han detectat un risc d'un 92% de probabilitat de patir fractures òssies en dones majors de 65 anys que prenen menys d'un got diari de llet. Aquest estudi es basa en una mostra de 5201 dones espanyoles majors de 65 anys de 58 centres d'assistència primària de tot el país. L'originalitat de l'estudi també està en el mètode en què es van prendre les mesures, utilitzant una nova i prometedora tècnica per ultrasons [IB](#)

l'IMIM-Hospital del Mar rep 6,3 milions d'euros de Telefònica per desenvolupar projectes capdavaners en biomedicina

El President de Telefònica i l'Alcalde de Barcelona van signar un acord d'inversió de 15 milions d'euros en diversos projectes d'investigació en telecomunicacions i biomedicina. Entre ells, 6,3 milions promouran sis investigacions relacionades amb la teleassistència sanitària i les noves tecnologies, en col·laboració amb l'Hospital del Mar i els seus centres associats, pels projectes Biodesk i Ictineo.

Biodesk és un projecte conjunt entre Telefònica i l'IMIM-Hospital del Mar, dotat amb 2,4 milions d'euros, que té com objectiu la creació d'un entorn de treball virtual per a investigadors biomèdics combinant eines ofimàtiques emprant tecnologies capdavanteres basades en el que es coneix com a Web 4.0.

Ictineo és un projecte que s'encarregarà de l'estudi de solucions d'atenció remota a través d'internet i de la televisió, i està dotat amb 2,5 milions d'euros [IB](#)

Hospitals en verd Compromesos amb el medi ambient

La Guia Mediambiental de l'IMAS és el nou projecte de sostenibilitat dels centres de l'IMAS, nascut per a protegir la natura. Ha donat el color a les pàgines d'aquesta publicació i ens ha contagiats d'esperit ecològic i d'entusiasme per a, entre treballadors i malalts, tenir cura del planeta en què vivim.

Projecte de sostenibilitat

L'IMAS, com a institució dins d'un país signant del protocol de Kyoto de 1997, ha adquirit el ferm compromís de fomentar en els seus centres l'ús racional de l'energia i dels recursos naturals.

La Guia Mediambiental de l'IMAS neix amb l'objectiu d'evitar tant com sigui possible la contaminació i degradació del medi ambient i de ser tant eficients energèticament com ens sigui possible. No es tracta només de no consumir energia innecessària, sinó d'imbuir-nos de nous hàbits que han de repercutir en quelcom molt més gran i que ens afecta a tots, com és la salut de tot el medi ambient.

Bons hàbits, bones mesures

La Guia Mediambiental aporta un conjunt de propostes bàsiques i senzilles per a tots els centres de l'IMAS i que afecten a tothom, usuaris, malalts i treballadors i aporta mesures concretes especificades per departaments, per exemple, compres, cuina, neteges i d'altres.

Usuaris finals, treballadors i malalts

S'inclouen mesures com són apagar els llums quan se surt de les habitacions o despatxos, apagar els equips que no estiguin en servei, apagar sistemàticament els negatoscopis en deixar les consultes o situar els termòstats

 <p>la llum</p> <p>és energia, si l'apagueu no l'esgoteu</p>	 <p>l'aigua</p> <p>és vida, l'aprofites o la deixes córrer?</p>	 <p>l'arbre</p> <p>hi un gran paper, consumeix-lo amb seny</p>
<p>*Quan sortiu apagueu els llums.</p>	<p>*Tanqueu l'aixeta quan no feu servir l'aigua. Una aixeta oberta consumeix uns 10 litres cada minut.</p>	<p>*El millor residu és el que no es genera. Feu un consum racional del paper.</p>
<p>*Pugeu les persianes per aprofitar la llum del sol.</p>	<p>*Les sistemes dels vàters disposen de mecanismes d'estalvi. Escolliu el cabal d'aigua que necessiteu.</p>	<p>*Utilitzeu el paper per les dues cares.</p>
<p>*Apagueu amb l'interruptor els equips electrònics. En el mode stand-by continuen consumint energia.</p>	<p>*Evita l'ús del vàter com a paperera. No hi fereu cigarretes, cel·lulosa, tires, etc. Això dificulta el procés de depuració de les aigües residuals.</p>	<p>*Imprimeu només allò que sigui necessari.</p>
<p>*Mantingueu una temperatura confortable. Programmeu el termostat al voltant dels 20°C.</p>	<p>*Diposteueu el paper i el cartó a les safates i papereres específiques per al seu reciclatge.</p>	<p>*Sempre que sigui possible feu servir paper reciclat.</p>

hospitaldelmar compromesos amb el medi ambient

BARCELONA DEL 1987 - ENTITAT BENEFICENT

a 24°C a l'estiu i a 20°C a l'hivern. Altres mesures tenen a veure amb la separació i el reciclatge, com ara el del paper i piles, o evitar llançar objectes als inodors, com ara la cel·lulosa o les tires, que resulten molt costoses de depurar.

Departament de compres i manteniment

Totes les bombetes que es compraran seran de baix consum i els fluorescents i electrodomèstics estaran qualificats com "A" i s'evitarà la compra

consrucció

d'equips amb piles. Altres accions de manteniment comuns contemplen la col·locació de vàlvules reductores a les escomeses d'aigua necessàries, de perlats en aixetes i economitzadors d'aigua en dutxes, o, pel que fa al consum de llum, de detectors de presència, cèl·lules fotoelèctriques i interruptors temporitzats o sectoritzadors, així com un protocol de racionalitat de l'ús de climatitzadors de sales d'espera, consultes i llocs d'ús compartit.

Cuines

Descongelació de neveres, tancament de cambres frigorífiques, aixetes, focs i llums no utilitzats, ús de tapadores i cremadors adequats fins a l'eliminació de residus de forma adequada.

Vigilants

Detectaran i reflectiran en els seus comunicats les incidències de consums innecessaris en les diferents àrees de vigilància, i apagaran llums i aparells de clima en els horaris i llocs en què no procedeixin.

Servei de Neteja

Vetllaran perquè només siguin oberts els llums necessaris en l'espai en què treballen i finalitzada la seva tasca s'apagaran llums i equips de climatització. Donaran especial importància a què pantalles i lluminàries es conservin netes.

Noves instal·lacions i projectes

Totes les noves obres de l'IMAS comptaran amb certificat energètic, energia solar tèrmica, aïllaments tèrmics, doble vidre, il·luminació amb diferents grups de llum, equips de reactància electrònica i fluorescència classe A i aixetes i dutxes amb economitzadors d'aigua, així com cisternes de doble descàrrega.

Oberta i a l'abast de tothom

La comunicació de la Guia Mediambiental es farà mitjançant la intranet de l'IMAS i amb la col·locació d'adhesius informatius a les dependències dels treballadors i a les habitacions dels usuaris, on es resumeixen les principals mesures que es poden adoptar per a aconseguir aquest objectiu que és en benefici de tots.

Aquesta Guia pretén ser un instrument flexible i integral, oberta a actualitzar-se amb les aportacions i suggeriments de millora de tots els treballadors, els autèntics protagonistes de la seva posta en marxa i manteniment al llarg del temps [lb](#)

La Guia Mediambiental fomenta els hàbits sostenibles des del dia a dia, des de les decisions que prenem, sovint automàticament, en utilitzar l'energia o els recursos com l'aigua.

Ens ho explica...

Jesús Alonso
Director de Serveis Generals

Aquest amant dels bonsais i responsable del projecte ens n'explica alguns dels detalls.

Per què pensa que pot ser un èxit a la nostra institució?

Perquè hem rebut un estímul entusiasta de la Direcció i de tots aquells a qui se'ls ha explicat el Pla. Tenim la sort de comptar amb un col·lectiu culturalment molt preparat i força sensibilitzat en aquests temes. La prova és que sovint rebem comunicacions alertant-nos de consums innecessaris i sol·licitant mesures per a evitar-los. Molts de nosaltres ja estem aplicant mesures de reciclatge i consum responsable a casa... llavors a la feina també hem de ser capaços de fer-ho!

Què és el que serà més difícil?

Les mesures que proposem són relativament senzilles, res que no podem fer a l'àmbit domèstic. El que més costa sempre és assolir l'hàbit, interioritzar-lo, evitar el comportament automàtic que ens fa deixar un llum encès o l'aixeta rajant aigua quan no ens cal realment. Però hem de mentalitzar-nos que l'energia que menys degrada és la que no es consumeix, i que tots i totes tenim un paper per a evitar l'efecte hivernacle.

És un Pla Mediambiental exportable a d'altres centres?

Per què no? Crec que els coneixements i les iniciatives s'han de compartir, i més quan hi ha una necessitat tan clara als centres sanitaris de comptar amb Plans com aquest. Si les nostres idees servissin per a d'altres centres ens sentiríem molt satisfets [lb](#)

Com estem?

Conxa Alférez

Letraferida

Quan va començar la teva vocació per escriure?

Va ser en un viatge en veler. Quan vas pel mar hi ha moltes hores buides de descans, de contemplació llarga i pausada, i és més fàcil agafar una llibreta en blanc i descriure els teus sentiments. No compta el rellotge, el temps no passa, tot són instants. Quan el viatge ja fa temps que s'ha acabat, has tornat a la vida normal i agafes aquella llibreta que es va omplir, et sorprens realment d'haver estat capaç d'haver-ho fet. Així és com li vaig perdre la por al full en blanc.

Has seguit cursos o estudis d'escriptura?

Sí que en vaig fer alguns fa ja força temps, i no és que no em servissin sinó que vaig veure que potser em feien perdre l'espontaneïtat, ja que intentaven orientar i dirigir el meu estil, potser més del que calia o del què jo estava disposada a canviar.

Tu vas publicar el teu propi llibre, oi?

Sí, va ser quan vaig fer els seixanta anys. Sentia que feia un canvi important en la meua vida en deixar la feina. Era com si em fes adulta de debò. Havia arribat el moment de fer punt i apart i de viure el que jo dic "la joventut de la tercera edat" i de fer el que realment vull fer. Amb "Tot en un plec", el meu llibre, sentia que feia un agraïment a tothom que ha format part de la meua vida fins aquí. Vaig fer un recorregut sobre el paper de moltes vivències emocionants per a mi, des de la meua experiència marinera als meus contes de ficció.

Com et veus quan llegeixes el que escrius?

És una sensació desconcertant, com de despullar-te. M'agrada llegir-lo perquè allà em veig molt més tendre del que aparento normalment. Sento que explico els meus sentiments i pensaments sense vergonya, exposo sense por la meua manera d'estimar i moltes coses que no gosaria dir si no és així, per escrit.

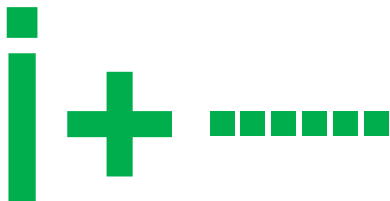
Per què vas encetar fa 10 anys l'edició del Llibre de Sant Jordi a l'IMAS?

En part perquè m'encanta organitzar actes, però implicant-me, això sí... Fins aquest moment la Setmana Cultural havia estat un concurs on guanyaven sempre els mateixos, els més bons, és clar, però es produïa un desencant entre els altres participants. Crec que el que vaig aportar va ser un llibre de Sant Jordi més popular, on tothom hi tenia cabuda i que es feia de forma independent, transparent i directa, per i per als treballadors. A mi el que m'agrada d'aquest projecte és que està fet per compartir, no per competir i no només entre els que hi escriuen sinó també entre tots els que el llegeixen després, ja que en l'intercanvi ens enriquem tots.

Com engrescaries algú a escriure?

Li diria que es deixés anar, que donés via lliure a la seva emoció, que deixés anar la mà sobre el paper sense analitzar-ho més, sense por a equivocar-se, que tanqués els ulls i vessés el que té a dins. I que ho tanqués i ho mirés dies després, disposat a sorprendre's i a polir-ho. Crec que és una veig teràpia. Escriure t'allibera **lb**

La Conxa ha treballat a l'IMAS des de 1997, primer a l'Hospital de l'Esperança com a secretària de la Direcció d'Infermeria i després al Mar al Programa de Detecció Precoç del Càncer de mama. Ha estat la responsable de la convocatòria i edició del Llibre de Sant Jordi a l'IMAS fins al 2006. Enguany ha passat el relleu d'aquest certamen i es dedica a gaudir de la seva jubilació parcial i del que ella anomena una nova etapa.

Tal com érem

Residents d'una altra època

Els comiats de residents a l'Esperança, l'any 1992, eren també "Olímpics": els qui marxaven oferien un bonic espectacle, molt aplaudit i festejat per tot el públic assistent a la cerimònia. Aquí, disfresses d'època per als metges més moderns de tots...

Notícies gent I+

Una Rosa i un llibre

Per Sant Jordi, de nou l'edició de la recopilació de les obres de tots els treballadors que heu volgut participar aportant el vostre talent i compartint-lo amb tots els companys i companyes de l'IMAS. Gairebé una trentena de relats que van ser presentats durant la Diada de Sant Jordi en un dels jardins de l'Hospital del Mar

Benvinguda i Comiat als Residents

Una nova promoció de Metges Interns Residents es va presentar oficialment el 6 de juny. És una primera passa en el seu camí cap a l'especialitat mèdica. Ja formeu part dels nostres centres! Benvinguts! Us desitgem que aquests anys que compartireu amb tots nosaltres siguin plens de coneixements i vivències úniques!

Homenatge als Jubilats del 2006

Com cada any, el 14 de juny ens vam reunir per a oferir un homenatge, un agraïment i un adéu a totes les persones que han treballat als diferents centres de l'IMAS i han marxat durant el 2006. Enguany són 31 persones, metges, infermers, auxiliars, pràctics sanitaris, auxiliars administratius, operaris i oficials d'oficis de l'Hospital del Mar, de l'Esperança, del Centre Fòrum, del Centre Peracamps i del PASSIR. Moltes gràcies i adéu a totes i tots. Sempre compartirem molts records i experiències!!

En 10 línies

Tu també pots col·laborar a fer l'IMAS a la butxaca. Clica al bàncer que trobaràs a la intranet i informa't.

Valoració de la satisfacció en grups de pacients de CMA: ORL i Cirurgia de Mama

Dr. Antonio Montes. Servei d'Anestesiologia, Reanimació i Terapèutica del Dolor

Per què es va iniciar aquest projecte?

Crèiem que en els processos de Cirurgia Major Ambulatoria (CMA) que es realitzen en el nostre centre es podien incorporar millores per a assolir amb plenitud un dels seus objectius bàsics, que és incrementar la satisfacció i confort del pacient en relació amb el procés perioperatori d'aquestes cirurgies que no precisen hospitalització.

Qui conforma aquest grup de treball?

Som un grup multidisciplinari, amb metges i infermeres dels serveis d'Anestesiologia, ORL, UCSI, Cirurgia General, Ginecologia, Psico-oncologia i del grup de Coordinació de Càncer de mama.

Quines particularitats té l'atenció al malalt en CMA?

A la CMA és especialment important millorar tot el que significa atenció personalitzada i informació al pacient, així com a estandarditzar totes les actuacions que es fan des de la selecció del malalt fins a la finalització del seu seguiment després de la intervenció.

Què s'avalua quan parlem de satisfacció?

Tot i que s'han definit molts indicadors de qualitat en el maneig del pacient ingressat, existeixen pocs indicadors específics per a la CMA, i per tant aquest ha estat un dels punts en què

hem treballat més. Estem analitzant indicadors d'aspectes informatius, sobre la tècnica quirúrgica, l'anestèsia, l'estada a UCSI o el postoperatori fins els aspectes de tracte, passant pels de les instal·lacions, com la confortabilitat o la intimitat, per acabar amb les recomanacions que se li fan sobre alimentació i higiene, dolor o complicacions postoperatories o sobre com posar-se en contacte amb l'hospital o formular suggeriments.

En quin punt es troba aquest projecte?

Ja hem fet una revisió bibliogràfica sobre els aspectes de satisfacció en CMA i hem elaborat indicadors per a la seva avaluació, que s'han consensuat i aprovat per tot el grup. Ara hem d'iniciar una prova pilot de cinc mesos de durada en els grups de Cirurgia de mama i ORL.

Què penseu trobar en aquesta primera anàlisi?

Doncs podrem analitzar aquests indicadors a què hem arribat i veurem quins són els menys valorats pels pacients. A partir d'aquí revisarem els problemes que poguessin sorgir i plantejar modificacions en els circuits per a millorar. Després implantarem els canvis durant un altre any i veurem com ha canviat la satisfacció dels pacients, com valoren llavors la qualitat de la CMA. Estem segurs que seran millores per a tots **lb**

31 de maig, Dia Sense Fum

Aquest dia vam ratificar el nostre compromís amb la promoció de la salut i deshabitació tabàquica. Us recordem la importància de respectar els espais en què està prohibit fumar.

Ja és fi de curs

I amb els exàmens finals, les bones notes: han finalitzat els seus estudis als nostres centres 52 llicenciats en Medicina, 80 diplomats d'Infermeria i 100 tècnics de laboratori de diagnòstic clínic, imatge per al diagnòstic i atenció sociosanitària.

2ª setmana del medi ambient a Ciutat Vella
Sota el lema "Aigua-energia-residus-mobilitat" s'han organitzat a la Fira del medi ambient a la Plaça Charles Darwin, davant el PRBB, diferents activitats com tallers, visites, conferències, contes, gimcanes...